

קנט

אדמו"ר שליט"א

נמצאים מהגאון הרגצובי, ומשתרעים הם על משך תקופה של כו"כ שנים, עשירות בשנים, והצד השווה בכל המכתבים, שו"ת, חידושי תורה אלו, מבלי יוצא מן הכלל בהחלט, הוא סגנון המיוחד לו, שכל אחד יכירו, ויכיר גם כן את מה שאינו שייך לו בהחלט, ומכתבים הנדפסים בספר דובב שפתי ישנים הם בסגנון הפכי בתכלית הכי החלטית מסגנון הרגצובי.

הסברא אשר הנ"ל יצוה למי שהוא לכתוב בשמו והוא יחתום, או שמפני תלויות רבים ולתועלת הדבר, ישנה סגנונו, או מה שהוא יכריחו לצאת מגדרו, הוא היפך סגנון וסדר כל חייו של הרגצובי, וגם כן היפך בתכלית הכי מוחלטית, וכנ"ל היפך מסגנון וסדר חייו עשירות בשנים, ובאותה הנקודה שלא סר ממנה בכל משך הנ"ל.

ובטוחני, שלא רק שלא הי' רוצה להורות או לאמר בסגנון אחר, אלא שגם לא הי' יכול [ולא עוד – אלא שבאם היתה מציאות, שיבוא הרגצובי ויעיד שהוא כתב המכתבים, לא יאמינו לו ולא ישמעו לקולו].

כתבתי כל הנ"ל ובאריכות לפי ערך, כי חוששני ממכתבו האמור, שאולי יכתוב כי גם לאחרים, להעמיד על הנדפס, שמכתבים אלו הם של הגאון הרגצובי, ועלי החובה להעיר, שנכון במאד וביותר, להמנע מזה, כי כנ"ל אין כל ספק שאין מכתבים הנ"ל מהרגצובי, ואתו הסליחה על ביטויים אלו, שאולי אינם דיפלומטים ביותר.

בכבוד ובברכה לבשו"ט.

ז'קעב

ב"ה, כ"ו טבת, תש"כ
ברוקלין.

שלום וברכה!

זה זמן רב ביותר שאין ממנו כל מכתבים וידיעות, ויהי רצון שיהי' זה סימן טוב שהכל בסדר ובשלימות, ויהי רצון שכן יהי' גם בהענין אודותו באתי לקמן, והוא:

הגיעתני שמועה מוזרה ביותר וביותר, אבל כיון שמקורה מאנשים כשרים לעדות ויותר משנים, מחויב הנני לברר הענין, ולעשות מה בזה.